

Transcription réalisée par :
Condamine Perle, étudiante en 1ère année de Licence d'Occitan,
Université Toulouse II – Le Mirail (2010-2011) – Enseignante : Joëlle Ginestet

Lo conte dels aucèls

- Alors c'est, c'est quoi. Alors celui-là, c'est...
- Vous nous le racontez en patois aussi, euh...
- Et bé, si vous voulez. Comme vous voudrez !

Alors, i aviá una femna, èra veusa. E aviá dos enfantons e per les elevar, s'èra plaçada dins un... dins un... dins un restaurant. E fasiá la cosina e arribèt un òme amb dos enfantons egalament. E aquel òme, en rota, aviá trobat qualqu'un que li aviá donat dos aucèls, e li aviá dich..., e li aviá dich que...:

- *Voilà ces* dos aucèls, dels dos enfants, se un manja lo cap de l'aucèl e l'autre lo cur de l'aucèl, un serà papa e l'autre serà rei.

Alara, l'òme arriba e diguèt :

- Es que podriatz pas far còire aquelses dos aucèls, aquelses dos aucelons ?

Alara lo patron diguèt :

- Si, si.

E apelèt la bona, e li diguèt :

- Ten, fasètz còire aqueles dos aucelons.

Et les..., et ses enfants a-n'aquela femna, pardin, vesián còire los dos aucelons :

- Mamà, dona-no'n un bocin ! Fai-nos los tastar mamà ! fai-nos los tastar !

E cossí far per resistar a de *gosses* que vos demandan quicòm.

Diguèt :

- *Oui, mais voilà*, aquò se coneisserà.

E puèi diguèt :

- A non, aquò se coneisserà pas gaire, vau prendre lo cur de l'un e lo pichon cap de l'autre e aquò se veirà pas.

E faguèt manjar lo cap a un, e lo cur a l'autre. E lo..., l'òme, li portèron les dos aucèls. *Les* enfantons mangèron les dos aucèls, mès ni l'un ni l'autre s'apercebèron [- ven] pas que mancava lo cap ni mai que mancava un cur.

E bòn, la femna contunhèt d'elevar *ses gosses* coma podiá. *Et puis voilà que* quand devenguèron bèlses, *en effet* un devenguèt papa, e l'autre devenguèt rei. E lo bon òme que aviá portat *les* aucèls a pas jamai comprés perque *ses* enfantons èran pas devenguts çò que l'autre li aviá prometut *parce que* avián pas manjat [rires]. La femna èra tombada a avure lo cur e lo cap que caliá [rire].

Ref. document COMDT : 82-17

Conteur : Céline Calvet – **Collecteur(s) :** Jean-Pierre Cassagnes, Xavier Vidal, Hubert Poirée.